

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

3. ročník Kecejme do toho

Představujeme: RADAMBUK

Rozhovor s předsedou Letního domu

Máme se o koho opřít?

Člověk celkem běžně, v nejrůznějších životních situacích, hledá oporu u své rodiny, u svého partnera, u nejbližších přátel, kamarádů – zkrátka u lidí, na které se může spolehnout. Je to celkem přirozené. Vždyť co dělat jiného, když jsme v nějaké obtížné životní situaci...?

A dětské organizace?

Co když se oddíl dostane do situace, kdy potřebuje pomoc a podporu? Kdo je jeho rodinou, partnerem, nejbližším přáteli a kamarády – kdo je zkrátka tím, na koho se může spolehnout? Kde nacházejí dětské organizace – zvláště ty menší, bez zaměstnanců – oporu?

Přirozené je hledat ji ve vlastním „ranku“. Proto se malé místní organizace sdružují v krajských radách dětí a mládeže. Ty dnes fungují ve většině krajů a postupně se profesionalizují. Jejich prostřednictvím jsou organizace zastoupeny i v České radě dětí mládeže. Tato struktura střešních organizací dává jistou míru záruky potřebné opory a nutno dodat, že ji organizace stále častěji využívají. Ne vždy a ve všech záležitostech to ale jde.

Jak je to tedy s oporou někde jinde? Obce, kraje, stát... Poslední dobou se mi zdá, že tyto instituce nám život spíše komplikují, než aby nám byly oporou. Snižující se objemy dotací (vždyť nejdřív se vždy bere právě v oblasti dětí a mládeže) s rostoucí nutností administrativy, některé zákony a vyhlášky, které nám život spíše komplikují a někdy ho i ohrožují. Kde je práce s dětmi a mládeží skutečnou prioritou zastupitelstev

nebo úřadů? Myslím tím skutečnou prioritu podpořenou činy, usneseními a třeba i financemi, ne jen podporu deklarovanou ve volebních programech a prohlášeních. Ne, není to tak zlé. Vždy se najdou lidé, kteří jsou ochotni pomoci a udělat něco i nad rámec vlastních povinností, aby pomohli. Se situací v kraji Vysočina i na městském úřadu v Třebíči mám dobrou zkušenost a vlastně si nemám na co stěžovat. Dobří lidé se najdou všude – a věřím, že i na ostatních krajích, obcích i ministerstvech. Je to ale především opora jednotlivců, v řadě případů dlouhodobě budovaná a vyjednaná.

Nemyslím, že bychom na tom jako dětské organizace byly extrémně špatně. To vůbec ne. Jen doufám, že se jednou dostaneme do situace, kdy budou všechny kraje a větší města mít svoji koncepci práce s mládeží, podpořenou finančními prostředky. Že se lidé nebudou dívat na dobrovolníky našich organizací jako na poloviční blázny. Těším se na stav, kdy rodiče pochopí, že přihlásit děti do nějakého oddílu nebo kroužku je pro jejich dítě to nejlepší.

To bude ta skutečná opora. Opора, která nám všem skutečně pomůže. Nepřijde ale sama. Je před námi spousta tvrdé práce.

Držím nám všem palce, abychom nemuseli hledat oporu jen sami v sobě, ve svém nadšení, ve svých střešních organizacích, ale abychom ji nacházeli na všech úrovních naší společnosti. Věřím, že se dočkáme...

Jan Burda

Rada dětí a mládeže kraje Vysočina

www.janburda.cz

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace

Ministerstvem

kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13/A8,

ISSN 1212 – 5016

Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99

ze dne 29. 3. 1999

Redakce:

Jiří Majer – vedoucí redaktor

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1

tel.: 234 621 210

e-mail: archa@crdm.cz

IČO: 68379439

Sazba a lito

Michala K. Rocmanová,
akad. mal.

Tiskne REFOS, Praha

Fotografie z archivu ČRDM
a jejích členských sdružení.

Toto číslo vyšlo

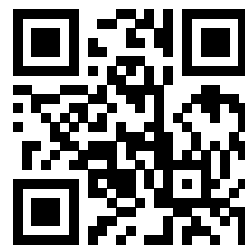
v listopadu 2012.

Foto na titulní straně

Marek Krajčí

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

Bez univerzity si neškrtneme

Jelikož působíme ve vysokoškolském prostředí, je pro nás podpora univerzity důležitá. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, přesněji Fakulta managementu a ekonomiky nám poskytuje pro naši činnost výborné zázemí a můžeme díky ní uskutečňovat své plány a cíle.

AIESEC je studentská globální nepolitická, ale také nezisková organizace. Jako taková samozřejmě nefunguje za účelem zisku. Naším cílem je pomoci v rozvoji mladým lidem na vysokých školách prostřednictvím zahraničních stáží ve firmách nebo v kulturních a rozvojových projektech.

Naše organizace je plně řízena studenty, což sice přináší velkou příležitost k jejich osobnímu rozvoji, díky níž mají možnost všechno si sami „osahat a vyzkoušet“, některé věci však mohou být příliš náročné. Bez podpory silného partnera se zkrátka ani my neobejdeme.

Naším největším partnerem je Fakulta managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Její podpora samozřejmě nespočívá v nějakém omlouvání z výuky – ze cvičení nebo seminářů; díky fakultě máme prostory, kde můžeme plnohodnotně pracovat. Podporuje rovněž ústřední myšlenku celé naší organizace, a právě díky tomuto

jejímu přístupu máme možnost pořádat vzdělávací akce pro studenty pod záštitou fakulty na univerzitní půdě.

Opory, kterou nám fakulta poskytuje, si velmi vážíme a snažíme se ji oplácet, jak to jen v našich silách je. Naši členové pomáhají při organizování seznamovacích pobytů pro studenty prvních ročníků, zúčastňujeme se také tzv. Dnů otevřených dveří. V současné době připravujeme projekt Know-how, který

přivede do Zlína kolem devadesáti mladých lidí ze středních škol, aby poznali, jak univerzita funguje a jak vypadá studentský život právě u nás.

V rámci AIESEC Zlín pořádáme pro své členy vzdělávací konference. Jedna větší se konala letos na konci července v maďarském Györu za účasti zástupců studentských organizací z České republiky, ze Slovenska, z Polska, z Rakouska a z hostitelského Maďarska.

Právě tam, v mezinárodním prostředí, jsme se také jaksepatří činili i v propagaci naší univerzity a fakulty a hrdě jsme během společných částí programu nosili trička Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Fakulta managementu a ekonomiky stála u založení pobočky naší studentské organizace ve Zlíně v roce 1993 a od té doby je jednoznačně naším největším partnerem. Její podpory si velmi ceníme a těšíme se na společnou oslavu 20. výročí založení AIESEC Zlín v příštím roce.

Mikulášovice, díky za podporu!

V dnešní době ekonomické problémy doléhají nejenom na nás jednotlivce, ale podobně či ještě více také na podnikatelské a další subjekty. Je proto víc než chvályhodné, když se mezi nimi najdou takové, které podporují dobrovolnickou a veřejně prospěšnou činnost, do které se počítáme i my – mladí chovatelé zvířat sdružení v Českém svazu chovatelů.

Jedním z takových donátorů je naše město Mikulášovice, které se nachází na samém severu Čech, ve Šluknovském výběžku, na česko-německé hranici. Katastrem města prochází i hranice Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce a nedaleko se rozprostírá známý Národní park České Švýcarsko.

To všechno významně ovlivňuje život v této výspě České republiky. Nezaměstnanost v regionu je značná, životní prostředí města a jeho okolí je však tak hezké a neopakovatelné, že sem směřuje po celý rok velké množství turistů – nejen z našeho vnitrozemí, ale

i z blízkého Německa a dalších států.

Lidé, kteří tu žijí, se snaží dělat všechno pro to, aby nám vedlo dobře. Když naše organizace před čtyřmi lety přesídlila z města Varnsdorfu do Mikulášovic, ihned tam začala vyvíjet svoji činnost. Ve spolupráci s místní základní školou vznikl kroužek mladých chovatelů, kterým dosud prošlo již několik desítek dětí.

První pořádanou akcí ve městě byla v roce 2008 výstava zvířat v držení mladých chovatelů. Začátky byly složité. I přes dobrovolné vstupné výstavu na-

vštívilo jen několik desítek diváků. Velkou vzpruhou pro nás bylo ujištění ředitelky zdejší ZŠ, pracovníků městského úřadu a tehdejšího starosty, že tak to tady chodí, ale že se nemáme nechat odradit. Pomohlo nám i to, že prostory pro konání schůzek kroužku i na první výstavu nám město poskytlo bezplatně. Vytisklo nám i propagační plakáty a poskytlo místo k propagaci v tehdejší městském zpravodaji.

Od těchto začátků se mnohé změnilo. Město od následujícího roku naši organizaci zařadilo mezi pravidelné příjemce dotace na podporu činnosti a pořádání akcí pro děti a mládež. Organizace dále rozšířila ve městě svoji činnost o akce, které zde již získaly své místo. Každé jaro otevíráme v předvečer velikonočních svátků soutěžní výstavu o nejkrásnější Mikulášovickou kraslici, která je otevřená všem věkovým kategoriím. Členové našeho chovatelského kroužku se zapojili do celostátní olympiády mladých chovatelů, kterou organizuje již 45 let Český svaz chovatelů. Naše organizace zajišťuje každoročně uspořádání okresního kola pro okres Děčín a nejlepší z účastníků se pak zúčastňují kola celostátního. Letos takto soutěžili v Čáslavi a pro okres Děčín vybojovali 13.-14. místo, což je proti předchozím ročníkům slušný pokrok: ve Žďáru

nad Sázavou v roce 2009 byli dvacátí, v Litomyšli v roce 2010 se umístili na 21 - 26. místě a roce loňském v Opavě na 17. místě.

Letos poprvé jsme se aktivně zúčastnili Bambiriády v Liberci, což bylo pro nás nejbližší město jejího konání. Velký zájem o naši expozici znamená, že se samozřejmě zúčastníme i příště!

Stěžejní akcí naší organizace je samozřejmě letní stanový tábor. Letos mu předcházelo setkání bývalých táborníků a vedoucích, protože uplynulo 30 let od konání prvního tábora. Pro velký úspěch se setkání pamětníků uskutečnil i v příštím roce. Je to prima, když se našeho tábora zúčastňuje už třetí generace táborníků z několika rodin, že...? Nemalým úspěchem taky je, že jsme si postupně vychovali už řadu vedoucích, praktikanty nepočítaje. Mnozí další táborníci jsou už aktivními členy našeho svazu, zúčastňují se výstav a vykonávají funkce v chovatelských organizacích (ale i jinde).

Na zachování fenoménu letního tábora nám moc záleží; jedinečný je tím, že

si na něj mohou účastníci vzít s sebou doma chovaná zvířata. Takže jsme tam měli kočky, králíky, papoušky, terarijní živočichy (sklípkany), morčata, potkany a další drobné hlodavce, fretky, ale nejvíce psy. Přáli bychom Vám se našeho tábora zúčastnit, takže pokud jste i chovateli, od 7. do 27. 7. 2013 se na Vás těšíme!

Zúčastňujeme se samozřejmě i dalších akcí, propagujeme naši činnost a chovatelský kroužek na farmářských trzích ve Varnsdorfu, jezdíme na další výstavy zvířat do Prahy, do Ústí nad Labem a na Děčínsko.

Letošní podzimní výstava by měla opět přinést něco nového a představit návštěvníkům širokou paletu v našem městě chovaných zvířat. Cílem je také získat do našich řad nové mladé i dospělé členy...

Letos se poprvé zapojujeme do akce 72 hodin – Ruku na to! a snažíme se, abychom aktivizovali i další občany ve městě. O pomoc jsme požádali i přátele – mladé chovatele z okolních příhraničních organizací v Německu, tak uvidíme, jak se nám to povede...

Uvedenou pestrou činnost vykonáváme sice sami, ale bez aktivní podpory města Mikulášovice by to nešlo. Proto jsme už loni nominovali na cenu ČRDM Přístav pracovníka města, který nám od počátku všemožně pomáhal a pomáhá – a proto mu byla cena také udělena. Stejně jako nám totiž pomáhá i jiným aktivním organizacím ve městě. Ale na rovinu: pokud by nás město každoročně nepodpořilo i finančně, asi bychom všechny citované akce nezvládli – prostě bychom na ně neměli. Návštěvníci a účastníci chovatelských akcí zdaleka nepřinesou do naší pokladny tolik, kolik na všechno potřebujeme.

Proto touto cestou vyjadřujeme městu Mikulášovice náš dík i jménem ostatních občanských sdružení, která u nás s dětmi a mládeží pracují, jako jsou například hasiči či turistický oddíl mládeže.

Věříme, že vstřícný postoj a podpora ze strany města nezeslábnou, proto se budeme snažit za to i městu něco odvést.

Vlastimil Jura st.

člen ÚV ČSCH

předseda ZO ČSCH – chovatelů koček Varnsdorf

Občanské sdružení Boii zve na unikátní archeologickou výstavu

V Nasavrkách proběhla 21. října vernisáž výstavy „Keltové ve východních Čechách“. Jejím hlavním cílem je seznámit veřejnost s keltskými kořeny v našem regionu. Návštěvníci na ní uvidí unikátní soubor archeologických nálezů, které zapůjčila muzea z celé ČR a které nebyly dosud nikdy vystaveny společně.

Výstavu pořádá občanské sdružení Boii o. s. ve spolupráci s Východočeským muzeem v Pardubicích a dalšími partnery v rámci projektu „Historie jinak“. Výstava bude umístěna ve 2. patře nasavrckého zámku a bude otevřena až do 21. prosince letošního roku. „Pro návštěvníky jsme připravili mnoho lákadel,“ říká předseda sdružení, Mgr. Lukáš Blažek. „Kromě řady originálních nálezů z celého našeho regionu bude k vidění například znázornění dílny na keltské mlýny pod Kunětickou horou, figuríny bojovníků a mnoho dalšího. Kromě toho jsme pro veřejnost připravili cyklus tematických přednášek, které povedou přední čeští archeologové. Termíny ještě upřesňujeme, už nyní ale můžeme říci, že tyto přednášky budou opravdu stát za to,“ dodává Lukáš Blažek.

Speciální program připravilo sdružení také pro školní výpravy ze základních a středních škol z celého Pardubického kraje. Ty se mohou na výstavu předem objednat a zúčastnit se jí tak zcela zdarma. Pro žáky jsou připraveny pracovní listy, tematické hry a další didaktické aktivity.

Anna Frantalová – Boii

V Nikósii se jednalo o mládeži v EU

Prosluněný Kypr se stal ve dnech 11.–13. září místem, kde se uskutečnila závěrečná konference aktuálního předsednictví Evropské unie a tzv. Strukturovaného dialogu EU s mládeží.

Tématem bylo začleňování mladých lidí, kteří mají původ mimo státy EU, ale přesto zde žijí, ať již díky svým rodičům, studiu, nebo na základě svého rozhodnutí. Téma se z různých úhlů pohledu probíralo v debatách během tzv. workshopů a při formálních i neformálních setkáních účastníků. Úkolem celkem sedmi workshopů bylo prodiskutovat zlepšení situace v oblasti začleňování mládeže a zejména mladých lidí z prostředí migrantů.

Mezi diskutujícími se potkali zástupci mladých lidí, mládežnických organizací, představitelé ministerstev zodpovědných za mládež a samotných mladých lidí, kteří mají migrantské kořeny mimo zemi, která je vyslala. Jen díky sdílení přímých zkušeností mohou být rozhodovací procesy EU nastaveny tak, aby daným cílovým skupinám opravdu po-

máhaly a nebyly rozhodováním „o nás bez nás“.

Konkrétní témata pokrývala celou škálu situací a problematických oblastí – roli médií, vzdělávání, předsudky a mezikulturní dialog, rovné příležitosti na trhu práce, nastavení „politik“ pro začleňování, spoluúčast a podporu neziskového sektoru.

Podklady pro práci byly připraveny na základě předešlých konzultací ve všech členských státech EU, včetně České republiky. Popisovaly tak zkušenosti mladých lidí a neziskových organizací pracujících s dětmi a mládeží z celé Unie. Vytvořit pouhá dvě doporučení z každého tematicky zaměřeného workshopu se ukázalo jako poměrně náročné,

přesto se během prací nabitých dní podařilo všem účastníkům dohodnout se na konečném znění shrnujících závěrů.

Demokratický proces na evropské úrovni ne vždy dokáže zohlednit všechna kvalitní doporučení pro ČR; také proto zůstává i na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, aby dále pracovalo s českými výstupy při tvorbě svých strategických rozhodnutí a při jednání s dalšími ministerstvy a úřady v ČR.

Závěrečná doporučení na evropské úrovni jsou k dispozici na internetových stránkách projektu Kecejme do toho (www.kecejmedotoho.cz).

Strukturovaný dialog se opět osvědčil

jako vhodný způsob, jak přivést k dialogu mladé lidi, úředníky a politiky, kteří o nich rozhodují. V EU má za sebou již druhý rok a půl trvající cyklus, který byl zakončen právě touto kyperskou konferencí. V roce 2013 bude zahájen cyklus třetí, který se bude dále věnovat otázkám lepšího začleňování mladých lidí do evropské společnosti nejen v Bruselu, ale i na všech místech, která do EU patří, a to jak v oblasti vzdělávání, trhu práce, tak i občanského zapojování.

Výstupy z kyperské konference budou již tradičně projednány Radou ministrů zodpovědných za otázky mládeže; stane se tak na listopadovém zasedání. Doufejme, že i letos se naváže na předešlé úspěchy a Rada ministrů EU, slo-

žená z ministrů všech členských států, přijme i letos doporučení z konference Strukturovaného dialogu a zapracuje je do rozhodnutí EU, které by poté měly členské státy zohlednit a uvádět v platnost.

Michaela Cvachová a Jan Husák
projekt Kecejme do toho
– Strukturovaný dialog mládeže

Projekt „Kecejme do toho“ pokračuje

Začíná třetí ročník projektu Kecejme do toho, který vytváří v České republice prostor pro mladé lidi k tomu, aby mohli odpovídajícím způsobem vyjadřovat své názory na věci, které se jich přímo týkají.

Mladí lidé žádali ve školním roce 2012/2013 přehlednější státní rámec praxí a stáží, větší propojení výuky s pracovní realitou skrze praxe ve středodškolském a vysokoškolském stupni vzdělávání a uznávání neformálního vzdělávání. Požadovali také zapojení pracovního práva do výuky na školách, dotažení zákona o dobrovolnictví či uznávání dobrovolné práce jako prostředku spolufinancování projektů pro mládež.

Kladli rovněž důraz na podporu dobrovolnictví a občanské angažovanosti na školách, zohlednění dobrovolnické činnosti v daňovém a sociálním systému v době nezaměstnanosti mladých nebo na podporu mezinárodních programů pro mládež. Vyslovovali se pro zpřísnění dohledu na dodržování práv ve vztahu majority a menšin ve společnosti, pro zlepšení výuky na školách o menšinách, jejich vztahu k ČR, ale i jejich kulturním pozadí, pro řešení sociálního problému ve vztahu k některým menšinám a jasné určení odpovědnosti úředníků za jednání směřující proti právům a povinnostem některých menšin.

Projekt Kecejme do toho podporuje především demokratické principy, rovnoprávný dialog a aktivní diskusi mladých s dospělými. Cílem projektu je podpořit participaci mladých lidí, tedy

jejich spoluúčast na veřejném životě. Výstupy projektu jsou průběžně monitorovány a názory mladých lidí jsou předkládány dotčeným státním institucím.

V rámci projektu mohou účastníci diskutovat na internetových stránkách www.kecejmedotoho.cz, přinášet svá témata a hlasovat o těch, která je zajímají. Zapojit se mohou i na Facebooku nebo Twitteru či v rámci workshopů a diskusí po celé ČR. Mohou si tak vyzkoušet, co to znamená být aktivním občanem a pokusit se změnit věci, které se jim nelíbí.

V rámci projektu se v sobotu 6. října 2012 v Praze uskutečnila „Kecejme do toho Ska party 2“ (fotoreportáž z ní si můžete v této Arše prohlédnout). V P. M. Clubu měli zájemci možnost navrhnout nová témata k diskuzi, debatovat a také si užít pohodový koncert kapel Tleskač, Discoballs a Tour de Bars. Projekt Kecejme do toho – Strukturovaný dialog mládeže byl finančně podpořen z evropského programu Mládež v akci a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Tisková zpráva projektu Kecejme do toho
– Strukturovaný dialog mládeže

SKA Party zahájila 3. ročník Kecejme do toho

1

SKA Party – akce spojená koncerty v hudebním stylu „ska“ – se konala 6. 10. 2012 v Pražském P.M. Clubu na zahájení již třetího ročníku projektu Kecejme do toho (KDT). Na místě zahrály kapely Tour de bars, Discoballs, Tleskač.

Každý ze 490 návštěvníků měl mimo jiné možnost navrhnout témata, kterými se v rámci třetího ročníku KDT budeme zabývat, nebo nechat si natisknout logo projektu na triko.

Jana Votavová

3

2

4

1. Zpěvačka kapely Tleskač
2. Člen kapely Discoballs
3. Hvězdy večera – plzeňská kapela Tleskač
4. Usměvaví účastníci Kecejme do toho SKA Party v P. M. Clubu se těší na koncert
5. Na SKA Party byla možnost si pořídít originální Kecejme do toho potisk na triko zadarmo
6. Účastníci Kecejme do toho SKA Party

5

6

ZAOSTŘENO na dialog koukavých a nekoukavých

Koncem srpna se nedaleko Lelekovic u Brna konal integrační zážitkový kurz ZAOSTŘENO 2012. Občanské sdružení „Život trochu jinak“ tentokrát pojalo svou nabídku netradičně – cílovou skupinou letního kurzu byli mladí lidé ve věku 18 až 30 let a záměrně právě polovina z nich byli lidé s těžkým postižením zraku.

Hlavním cílem akce totiž byly právě vyrovnanější příležitosti mezi vidícími a nevidomými. Tohle jsou samozřejmě holá fakta, která se skrývají v pozadí – samotná realita, kterou prožívali účastníci, byla poněkud akčnější.

Není divu, že po pár úvodních aktivitách se z ničeho nic z účastníků integračního kurzu ZAOSTŘENO stali návštěvníci přijíždějící na věhlasný filmový festival ZAOSTŘENO 2012.

Po překonání několika administrativních nástrah, jako třeba shánění vstupenek na filmy, potvrzení od lékaře, ubytování či peněz z mluvícího bankomatu, se všichni zúčastnili slavnostního zahájení festivalu. Nechybělo ani tradiční přestřihnutí stuhu a úvodní proslov ředitele.

V následujících šesti dnech nás každé ráno navnadily „reklamy“ na filmy, které byly ten den na programu. Samotné promítání filmu už pak v sobě skrývalo nějakou aktivitu více či méně související s daným filmem.

Mezi divácky úspěšné snímky (programy na kurzu) patřily především filmy promítané ve středu, které si diváci mohli vychutnat poslepu. Celý tento den si vidící účastníci mohli vyzkoušet, jaké to je nevidět. Program byl uzpůsobený tak, aby byl zvládnutelný i přesto, že všichni účastníci neuvidí, a zároveň se snažil odrážet některé „typické“ momenty z každodenního života

nevidomých (význam slovního popisu, ukládání a hledání věcí v interiéru, pohyb v terénu aj.), nicméně snad ještě důležitější než připravený program byly v tento den aktivity mezi programovými bloky – běžné denní činnosti (jídlo, hygiena, hledání svých věcí, přesuny na místo srazu).

Oporou těm, kteří se odhodlali den ve tmě prožít, byli nevidomí účastníci kurzu, kteří neúnavně doprovázeli, vysvětlovali a pomáhali.

Jak vidícím, tak i nevidomým patří za tento den velký obdiv, protože ho všichni zvládli naprosto bez problémů.

K dalším zajímavým filmům patřily například Horem pádem (workshop na téma uprchlictví, který připravily externí lektorky z Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity a organizace Nesehnutí), Skafandr a motýl – účastníci měli možnost vžít se do kůže člověka ochrnutého od hlavy až k patě anebo do role jeho ošetřovatele, z komedií potom zabodovaly především Účastníci zájezdu (výlet do nedalekého „přímořského“ letoviska Lelekovice), Cars (závod automobilů, které představovali sami účastníci) anebo Marečku, podejte mi pero! (kdy účastníci zjistili, že nejen Hliník se odstěhoval).

Na festivalu nechyběly ani snímky zaměřené umělecky. Při promítání filmu Což takhle dát si špenát bylo možné si vyzkoušet, že obrazy se dají tvořit i z ovoce a zeleniny, zatímco Kocour

v botách nám umožnil vyrobit si vlastní sandály, které budou jistě výjimečnou vzpomínkou na tuto akci.

K hlavním vrcholům festivalu patřil především poměrně akční a psychicky náročný snímek Bílé peklo (program, při kterém si účastníci prožili útěk z gulagu a zamysleli se nad tím, co pro ně znamená svoboda).

Po náročném promítacím programu se předposlední den kurzu nesl ve znamení příprav na galavečer. Nejprve bylo potřeba vyrobit stroj času, který bude odměřovat půl minuty, aby děkonné proslovy oceněných nebyly moc dlouhé. Hned poté se tři filmové štáby vrhly na natáčení vlastního snímku, kterým přispěli do programu festivalu. Vše nakonec klaplo, dokonce přijela i velká filmová hvězda Žlababa, a tak si účastníci i organizátoři užili slavnostní zakončení jaksepatří.

Věříme, že zážitkový kurz ZAOSTŘENO 2012 naplnil očekávání účastníků a že se nám podařilo prostřednictvím připraveného programu propojit světy nekoukavých a koukavých mladých lidí. Více informací o celé akci včetně fotogalerie a videogalerie najdete na: www.zaostreno.zivotjinak.cz/galerie Za finanční podporu děkujeme evropskému programu Mládež v akci.

Martin „Suky“ Sukaný
o. s. Život trochu jinak

Krize prověřila náš tým

Mgr. Cyril Zákora stojí v čele občanského sdružení Letní dům, jež programově pomáhá dětem z dětských domovů, i těm, kteří již ústavní výchovu opustili. Nepříliš početné, ale o to tvořivější sdružení letos prošlo náročným obdobím, v němž osvědčilo svoji životaschopnost a týmovou soudržnost. Na lidi kolem sebe se mohou spolehnout, říká ředitel Letního domu.

Jak se daří Letnímu domu v roce patnáctého výročí jeho vzniku? Co Vám nejvíc kaboní mysl a z čeho máte největší radost?

Největší radost mám asi z toho, že je to fakt patnáctý rok, co tohle sdružení funguje a rozvíjí svůj program. I když v Letním domě jsem od roku 2006 a nezažil jsem jeho začátky, zakladatele samozřejmě znám a velmi si jich vážím. Jako řediteli mně nejvíce kalí mysl přemýšlení o finanční situaci: asi před měsícem, před dvěma jsme nevěděli, jestli „přežijeme“ listopad, prosinec tohoto roku. Teď to vypadá, že ano... Myslím, že to je ale obecně věčný stesk mnoha neziskovek, že vše začíná s každým rokem vždy nanovo: stále dokola se musí žádat o finanční podporu, a nikdy přitom není jistota pokračování, nemáte nikde zaručeno, že to znovu vyjde. A tak je to i s námi. Na druhou stranu připravujeme pro příští rok úplně novou službu. Doteď jsme totiž vyvíjeli aktivity pouze pro děti z dětských domovů, nyní chystáme i preventivní program pro rodiny s dětmi, jimž třeba hrozí jejich odebrání; přemýšlíme i o práci s pěstounskými rodinami...

Letní dům byl a je oporou pro řadu dětí z dětských domovů, které doprovází na jejich nelehké cestě k dospělosti a osamostatnění. O koho se ale opírá samotný Letní dům?

Určitě o lidi v něm i okolo něj. Jednak je to kmenový tým, pak jsou to bývalí zaměstnanci, kteří jsou s námi v určitém kontaktu, ať už jako dobrovolníci nebo třeba členové výboru sdružení (správní rady). Kupříkladu bývalá ředitelka a zakladatelka sdružení Lucie Kokrdová, která před pár lety odešla na mateřskou dovolenou, se k nám vrátila a teď tu pracuje na částečný úvazek. Původně jsme vznikli jako čistě dobrovolnická organizace, což se někdy v letech 2004, 2005 začalo překlápět do trochu profesionálnější úrovně, ale dobrovolníci nás vlastně stále zespodu „vyživují“: vždyť většina našich zaměstnanců byla původně dobrovolníci. Dobrovolnický tým u nás čítá okolo dvaceti, třiceti lidí, což se samozřejmě nedá srovnávat

s velkými organizacemi, ale pro nás je to hodně silný základ. Mám radost z týmu lidí tady: jsou kreativní, pracovití, inspirativní – a člověk se na ně může spolehnout.

A pokud jde o Vaši zkušenost s oporou „zvenčí“ – ze strany státní správy, samosprávy...?

Úřady, ministerstva, magistrát a nadace jsou pro nás určitě partnery na úrovni dotačního a grantového systému a na úrovni metodické; v tomto ohledu se můžeme opřít na zákonné úrovni o to, co stát a samospráva garantuje a nabízí. Máme registrovanou sociální službu, pověření k sociálně-právní ochraně dětí, registrovanou práci s dobrovolníky apod.

To co nás asi nejvíce pálí je resortní roztržitost u tématu dětí mimo svou biologickou rodinu, které v ČR spadá hned pod čtyři různá ministerstva. V této době se např. hovoří o dvou zákonových novelách v Poslanecké sněmovně (o sociálně-právní ochraně a o ústavní a ochranné výchově). Tyto novely nejsou vůbec nijak provázány. Jednu připravilo MPSV, druhou MŠMT.

Soudě podle Vašich internetových stránek, finanční situace Letního domu začátkem roku nebyla růžová. Zdá se, že jste si dokázali pomoci v podstatě sami... Je ten dojem správný?

Je to polovina pravdy. Jde o takzvané cash-flow. Nemáme totiž vytvořenou moc velkou rezervu a bez ní jsme schopni přežít přibližně první dva, tři měsíce nebo aspoň v letošním roce tomu tak bylo. A dotační systém – mám teď na mysli hlavně MPSV – funguje tak, že pokud nám první peníze na daný rok přijdou v březnu, tak je to velmi dobré... To znamená, že jsme vlastně nuceni první tři měsíce pokrýt z vlastních zdrojů. Čili z toho, co jsme si našetřili v loňském roce. Je to hodně velká nejistota, jakkoli počítáme s určitou návazností: existuje sice předpoklad, že nás stát podpoří znovu, ale není to nikde garantováno. A pražský magistrát většinou vypisuje grantová řízení až během ledna daného roku, což je zase vázáno na to, že teprve koncem předchozího roku je známa výše příspěvku ze státního rozpočtu; to znamená, že první peníze z magistrátu nám přicházejí někdy v dubnu, v květnu daného roku, což je vzhledem k účelu, pro který jsou poskytovány, myslím hodně zvláštní...

Dotace od státu a od samosprávy tvoří přes polovinu příjmů našeho sdružení – asi tak šedesát procent. Dalším zdrojem nám jsou různé nadace. Na začátku tohoto roku jsme se právě dozvěděli, že dvě nadace, které nás pravidelně podporovaly, tentokrát peníze nepošlou. Tam vznikla ta největší nejistota, co bude dál. Peníze sháníme samozřejmě i od individuálních dárců a od firem, to tvoří asi 15% našeho rozpočtu.

V letošním roce se Vám podařilo dvakrát uspořádat dobročinný bazar „Blešák bez blech“. Můžete stručně zhodnotit, jaký měly bazary pro Vaše sdružení význam?

Odezva mezi lidmi nás hodně překvapí-

la, byla obrovská. Největší dík patří těm, kteří přinesli oblečení a další všemožné věci k prodeji. To byl jeden základ úspěchu. Na druhou stranu jsme hodně vděční i Praze 2, která nám zapůjčila frekventované náměstí Míru. Takže ač bazar jako takový neměl příliš velkou propagaci, spoléhali jsme na to, že jaksí sám o sobě vzbudí pozornost náhodných kolemjdoucích. Což se také stalo. Naštěstí nám také vyšlo počasí, což je při podniku tohoto druhu důležité. Bazary jsme pořádali kvůli finančnímu výdělku, který nám v případě dubnového bazaru partnerská Nadace Divoké husy ještě výrazně navýšila. I díky tomu můžeme zrealizovat podzimní pobyty pro děti z dětských domovů.

O jakou sumu šlo?

Na dubnovém bazaru jsme za věci, které se prodaly, utržili sami sedmdesát tisíc; dalších šedesát nám přidala Nadace Divoké husy. Teď v září jsme vydělali necelých osmdesát pět tisíc – považte: za věci, které se většinou

Měli jsme jen malou reklamu v novinách Prahy 2 a v rozhlasu, kde proběhlo deset sponzorských spotů zdarma – v tom smyslu, že kdo chce, může k nám přinést věci pro Blešák... Měli jsme pak úplně plný sklad, nevím už, jestli to bylo čtyřicet nebo padesát beden oblečení a dalších věcí darovaných k prodeji. Lidi je k nám nanosili během konce srpna a v září. Informační kanály přitom víceméně fungovaly na principu „naši známí – jejich známí – známí jejich známých“, žádná masivní reklamní kampaň se nekonala.

Předpokládáte, že by se „Blešák bez blech“ stal pravidelnou akcí Letního domu?

Plánujeme, že bychom bazar uspořádali dvakrát do roka, na jaře a na podzim – záležitě pochopitelně na postoji městské části, která nám prostranství pro akci půjčuje zdarma. Zprvu jsme dokonce uvažovali – podobně jako některé jiné neziskovky – i o stálém „kamenném“ obchůdku. Ale pak jsme si řekli, že bazar je efektivní právě z toho důvodu, že je svým způsobem vzácný. Dvakrát do roka je tak akorát i pro nás – s ohledem na energii, kterou do jeho příprav dáváme.

Chtěl byste závěrem něco dodat?

Jako člověk zodpovědný za fungování Letního domu bych rád upozornil, že i v určité krizi, která nastala, jsem se nejvíce opíral o lidi, kteří tu jsou. Věřili mi, že to společně nějak zvládneme, a domlouvali jsme se i na tom, co bude následovat, když to nevyjde... Panovala mezi námi vzájemná důvěra a přesvědčení, že ta situace se týká nás všech, dohromady.

Ještě mě napadá, že docela často řešíme různé žádosti o poskytnutí darů ze strany firem, organizací či institucí, které peněžní dary běžně nedávají. Člověk má jaksí zažitě, že o něco žádat, prosit, je nepříjemné, že je to něco, co se „ne-nosí“. Připouštím, že je to individuální a záleží na každém člověku, jak má tohle v sobě nastavené... Překvapuje mě nicméně, že lidé na druhé straně, v těch firmách, jsou dost často hodně příjemní – připraveni vyslyšet, a když to jde, tak pomoci. Není to tak, že by hned říkali: „Tady od nás máte, co potřebujete.“ Zároveň ale většinou nejde o principiální odmítnutí – a nabídnutá spolupráce se dá dále rozvíjet.

Děkuji za rozhovor.

O co měli největší zájem?

O oblečení, jednoznačně. Také ho tam bylo nejvíce. Hodně zajímavé na celé této akci bylo, myslím, i to, že lidé si informace o ní předávali vlastně sami.

RADAMBUK

V roce 2000 vznikla z iniciativy České rady dětí a mládeže Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje – RADAMBUK, jako partner ustavujících se krajských úřadů. U ministerstva vnitra byla zaregistrována 26. 1. 2001.

RADAMBUK je konzultantem a oponentem veškerých připravovaných i probíhajících činností a legislativních kroků úřadů směrem k dětským sdružením.

ských sdružení reprezentujících 8631 členů, z toho je 7508 mladých lidí do 26 let.

Členskými sdruženími RADAMBUK jsou: 1. středisko Zálesáka, 52. Přední hlídka Royal Rangers, Asociace turistických oddílů mládeže, AZIMUT, ČTU – Velká rada oblasti jihočeské, Česko-budějovická kynologická společnost, ČTU – T.O. Desperado, Duha Husot, Jihočeská krajská organizace Pionýra, Kamarádi otevřených srdcí, Koníček, o.s., M – Centrum pro mladou rodinu, o.s., M – tes, Myslivecké sdružení Obora Nový Dvůr, o.s., Občanské sdružení Bezva prázdniny, Občanské sdružení Děti Řepice, Občanské sdružení KADET – Centrum Orion, Pohodáři VSKH, Průza a poezie, o.s., Rodinné centrum Emanuel, o.s., Rodinné centrum Rozárka,

RS Nadoraz, o.s., Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže Č. B., Sdružení hasičů ČMS Jihočeského kraje a Základní článek hnutí Brontosaurus Forest – Cassiopeia.

Nejvýznamnější akce RADAMBUK

Bambiriáda – Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje je regionálním pořadatelem celorepublikové akce, pořádané ČRDM. Hlavním smyslem Bambiriády je snaha o to, aby se pozornost veřejnosti alespoň na pár dní zaměřila na činnost desítek rozmanitých organizací a spolků, které se systematicky po celý rok zabývají mimoškolní výchovou nejmladší generace. V krajském městě České Budějovice je tato přehlídka tradičním projektem, který přispívá k rozšiřování

Zastřešuje sdružení dětí a mládeže Jihočeského kraje a působí jako jejich servisní organizace. Svými aktivitami přispívá k rozvoji volnočasového a neziskového sektoru v Jihočeském kraji. RADAMBUK podporuje činnost svých členů, zejména snahou o vytváření právních, hospodářských, společenských a kulturních podmínek pro jejich činnost. Zastupuje své členy vůči domácím i zahraničním orgánům, organizacím a institucím. Od 3. 4. 2003 je členem České rady dětí a mládeže (ČRDM) a byl i jedním z iniciátorů vzniku Komory krajských rad při ČRDM (komora vznikla v roce 2010). Celkem RADAMBUK zastřešuje 25 člen-

povědomí veřejnosti o aktivitách dětí a mládeže ve volném čase. Bambiriáda má formu přehlídky pod širým nebem, kde mají jednotlivá sdružení své stánky, součástí městečka je vždy pódium. Celá akce se v areálu u Sportovní haly v Českých Budějovicích uskutečňuje pod záštitou hejtmana Jihočeského kraje a českobudějovického primátora. Na pořádání Bambiriády 2012 se podílelo 40 organizátorů a téměř 200 pořadatelů soutěžních disciplín. Během tří dnů mohli diváci zhlédnout na pódiu 60 vystoupení, během nichž se účastníkům akce představilo přes 600 účinkujících z 26 sdružení či souborů.

Více informací na www.bambiriada.cz

5. ročník soutěže Malá energetická akademie právě začíná – začíná.

Soutěž pořádaná společností E.ON Česká republika, s.r.o. se rozšířila do čtyř krajů (Jihočeský kraj, kraj Vysočina, Jihomoravský a Zlínský kraj). Organizátory soutěže v jednotlivých krajích jsou příslušné krajské rady dětí a mládeže. Posláním soutěže je rozšíření vědomostí dětí a mládeže o energetice a ekologii, osvojení si zásad zodpovědného chování k životnímu prostředí, zvýšení bezpečnosti dětí a v neposlední řadě oživení náplně volného času mladé generace. Obsahovým základem náplně Malé energetické akademie je v rámci školního roku, kdy soutěž probíhá, zapojit co nejvíce dětí a mládeže a spojit volnočasové aktivity dohromady se vzdělávacím programem, který zábavnou formou přibližuje oblast energetiky, bezpečnosti a ochrany zdraví a energetických úspor. Současně rozšiřuje nabídku trávení volného času dětí a mládeže, kdy snahou je populárně vědeckým způsobem rozšířit jejich vědomosti, zručnost, komunikaci, mediální schopnosti i týmovou spolupráci. A to jak dětí organizovaných (oddíly, družiny, třídy) nebo neorganizovaných (jednotlivců, rodina, parta kamarádů).

Podrobnosti lze nalézt na stránkách www.energeticka-akademie.cz

V minulém školním roce ve 4. ročníku soutěže Malá energetická akademie bylo registrováno přes 800 soutěžících. Vítězové byli odměněni na akcích: Karneval, Objevárium, Hopsárium, Techmánie a Bambiriáda.

Jihočeská vzájemná výměna zkušeností (JVVZ) – je akcí podporující rozšíření vědomostí a nápadů pro pracovníky s dětmi.

JAK DÁL – je akcí setkání statutárních

zástupců sdružení se zástupci Krajského úřadu Jihočeského kraje, Statutárního města České Budějovice a České rady dětí a mládeže, kde společně připravují spolupráci na další období.

Den otevřených dveří na Jihočeském letišti v Plané u Č. Budějovic Akce se konala 23. 6. 2012, členská sdružení RADAMBUKU připravila pro děti po celý den soutěže. Pro děti bylo připraveno téměř 30 soutěžních disciplín, ZOO koutek a čajovna. Na letišti byly připraveny prohlídky areálu letiště, ukázky letadel a představili se složky integrovaného záchranného systému Jihočeského kraje.

V rámci projektu ČRDM „Stromy Anežky České“ – se stal RADAMBUK distributorem stromů v rámci projektu pro Jižní Čechy.

RADAMBUK navrhl **udělení ceny ČRDM „Přístav“ společnosti E.ON, s.r.o.**, která dlouhodobě podporuje aktivity organizací pracujících s dětmi a mládeží v Jižních Čechách, na Vysočině a Jižní Moravě. Vedle podpory celostátní akce Bambiriáda podporuje E.ON také projekt Malá energetická akademie. Cena Přístav za významnou podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží byla společností E.ON udělena loni v říjnu na Staroměstské radnici v Praze.

72 hodin – Ruku na to! RADAMBUK podporuje myšlenku dobrovolnictví, a proto přijal funkci koordinátora projektu 72 hodin v Jihočeském kraji. Informoval sdružení o projektu, pomáhal jim s přípravami akcí, snažil se získat podporu veřejnosti, propagoval projekt v místních médiích a také se sám do projektu zapojil připravovanou akcí (ve spolupráci se Statutárním městem České Budějovice) s názvem „Úklid areálu Sportovní haly a Stromovky v Českých Budějovicích“. Akce proběhla za podpory náměstka primátora pro školství a sociální věci Mgr. Petra Podholy a zú-

častnili se jí zástupci členských sdružení Rady dětí a mládeže Jihočeského kraje. Přispěli jsme tak k čistotě areálu, v němž v květnu pořádáme tradiční přehlídku činnosti sdružení Bambiriádu.

Poděkování

Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje děkuje všem dobrovolníkům, organizátorům, pořadatelům, kteří se podílejí na přípravě a průběhu společných akcí a těší se na další spolupráci.

Zpracovala Kateřina Babická
vedoucí kanceláře RADAMBUK

Foto archiv RADAMBUK

Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje

Sídlo:
Lannova 63, 370 01 České Budějovice
Kontaktní adresa:
Husova 622/45,
370 05 České Budějovice
Telefon:
775 644 003 (kancelář)
775 644 101 (předseda)
E-mail:
info@radambuk.cz
kancelar@radambuk.cz
Web:
<http://www.radambuk.cz>

Prázdniny v Indonésii

Prázdniny jsem se rozhodla strávit – díky sdružení AIESEC Hradec Králové – na stáži v Indonésii. Po několikahodinovém letu, když jsem upocená a unavená vystoupila na letišti v hlavním městě Jakartě a uslyšela za sebou „Wow, so beauty,“ došlo mi, že o popularitu tu se svou blondátou hlavou mít nouzi tedy opravdu nebudu...

Lidi na mě všude koukali a volali: „Miss, how are you?“ Dokonce když jsme byli na ohromném trhu v Jakartě, což je velké civilizované město, dělala jsem tam rozhovor pro jejich národní televizi – což je něco jako indonéská TV Nova, ale pro 200 000 000 lidí...! Pravda je, že jsem za celou dobu pobytu potkala jenom pár Evropanů, a z toho žádnou blondýnu.

Moje stáž probíhala ve městě Bogor. Ubytování bylo ze začátku trochu šok. Bydlela jsem s jednou holčinou jménem Wina v mini pokojíčku, spala na zemi hned vedle kufru, ale dalo se to. Koupelna byla jenom jeden kohoutek, díra a kýbl na polévání. Kromě Winy tu s námi v tom šíleném vedru bydlelo a spalo asi tak milion komárů a pár zatoulaných koček. Nakonec jsem si ale celkem zvykla a vlastně mi to pak ani tolik nepřišlo. Prostě jsem si řekla, že když tak žijí ostatní, tak můžu i já.

Všichni tam byli hrozně milí a starost-

liví. Tamní „ajsekáři“ jsou zodpovědní a fajn mladí lidé kolem dvaceti let. Na projektu se mnou byla ve skupině holčina z Vietnamu, tři z Číny a dva kluci z Pákistánu. Skoro všichni jsou muslimové. Musí se tedy pětkrát denně modlit (trvá to chvilku, takže se vždycky přizpůsobíme), nemůžou pít alkohol a prostě se chovají tak, jak je psáno v Koránu. Bylo to občas dost zvláštní a museli jsme být hodně tolerantní, jak na koho můžeme sáhnout a kdy nemůžeme. Třeba polku si se mnou moc lidí neztančilo, protože se styděli mě držet za bok. Chlapi jsou tu ale gentlemani a to byla ohromná zkušenost.

V rámci našeho projektu jsme učili ve dvou odlišných školách, jedna byla hned vedle našeho bytu a druhá ve vesnici vzdálené asi hodinu. Lidi tam odtud žili úplně jiný život. Tato škola měla jenom jednu místnost, kterou postavili rodiče pro svoje děti. Učí tam paní s pánem, kteří sami děti nemají; pracují každý týden od pátku do soboty. Dělají to samo-

zřejmě zadarmo, živí se farmařením... Každý den ve tři hodiny ráno vstávají a starají se o úrodu. Poté vyučují. Mají přes sto padesát dětí, rozdělených do tří skupin podle věku. Výuka prakticky vylučuje, aby se jen tak poflakovaly po vesnici. Některé z nich ovšem chodí jen do této školy, protože na normální školu nemají peníze. Celá vesnice se živí farmařením, takže záleží na úrodě, kolik toho prodají a kolik mají pro vlastní obživu. Spousta dětí nikdy nebyla ve městě, takže ze mě byly opravdu unešené. Volaly a sahaly na mě, fotily se, běhaly za mnou. Sprchou je tam řeka, jídlo je takové, jaké si vypěstují, oblečení mají takové, jaké podědí, náboženství je jasně dané – islám... Ale úsměv, ten tedy kompenzoval vše.

Kromě vyučování se občas našel čas i na poznávání místní krajiny. Byli jsme se podívat i na mém vysněném místě – v Puncaku. Čajové plantáže všude kolem, vodopád, prostě nádhera...

Dalším zážitkem pro mě bylo, že jsem to konečně dokázala a odhodlaně držela ramadán. Nic horšího mě ale v životě nemohlo napadnout: ve čtyři jsme vstali, dali si snídani, šli zase spát, no a pak už jsem jen celý den počítala hodiny, kdy už konečně budu moct jíst a pít. Nechtělo se mi pravidla ramadánu porušit, když už jsem s nimi začala. Navíc jsem si říkala, že když můžou oni, tak já taky (je ale pravda, že jsou k tomu vedení od malička). Moc příjemná jsem ale nebyla, to musím uznat. Můj žaludek opravdu umíral a poslední tři hodiny do setmění jsem měla v puse úplnou poušť. V sedm jsme si konečně dali večeři, to už jsem ale hlad ani neměla, takže jsem měla spíš ovoce a pítí. Po šesti týdnech strávených v městěčku Bogor byla moje stáž u konce. Rozloučení bylo pro některé z nás velice silným zážitkem. V první řadě pro mě,

ale nakonec i pro kluky, protože jsem se na ně vrhla a všechny je objala – což pro ně byl nejtímnější zážitek v životě a asi i zůstane do té doby, než se ožení. Poté jsem se vydala na týden na ostrov Sumatra do města Padang, kde jsem

zůstala u kamarádky Winy. Bylo to moc příjemné, poznala jsem její rodinu a kamarády, ochutnala další jídla, poznala novou kulturu, viděla vodopád, sopky, jezera. Také jsme si užili moře, bylo krásně čisté. Taky jsme si na den půjčili surfy...

Při odletu z Jakarty jsem na letišti potkala opět několik bělochů a vůbec turistů. Sdíleli jsme zážitky a musím uznat, že někteří z nich toho procestovali opravdu hodně a například z Jávy viděli víc než já. Na druhou stranu, nikdo z nich nepoznal místní život takový, jaký opravdu je. A i když taky viděli místní kulturu, naše zážitky byly poměrně odlišné. Asi proto, že já jsem místní kulturu nejenom viděla, já ji zažila!

Vendula Novotná
studentka 2. ročníku

Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové

Díky české skautské sbírce stojí v Etiopii již 14 škol

Člověk v tísni slavnostně otevřel třináctou sbírkovou školu ve městě Debre Sina. Žáci ze školy Abiye zahájili nový školní rok v pěti nových učebnách, které budou navštěvovat tři stovky dětí.

Člověk v tísni a Junák – svaz skautů a skautek ČR zároveň zahájily devátý ročník sbírky Postavme školu v Africe. Dva tisíce skautek a skautů téměř ve všech krajích České republiky se vydalo do ulic třiceti českých měst a sbírali prostředky na již čtrnáctou školu, která vyroste v etiopském Mesinchu.

„Novou školu mám velmi rád, protože má hezké lavice a tabule. Nejsou rozbité jako ve starých třídách. Mohou sem také chodit moji kamarádi, předtím tu pro ně nebylo místo,“ říká čtrnáctiletý Dasim Tesfaye z nové školy v Debre Sině. „Také moji rodiče jsou za novou školu rádi, protože při stavbě pomáhá-

li,“ dodává hoch, který by se v budoucnu rád stal pilotem.

Skauti ze 39 oddílů připravili na podpo-

ru sbírky řadu akcí. V Praze se tak v prvním říjnovém týdnu na ulicích vařila etiopská káva, v Plzni mohli lidé kromě návštěvy koncertů i postavit symbolickou střechu africké školy, v Brně se proběhla výstava fotografií, ve Švihově se běhalo pro Afriku...

Nepotkali jste žádné skauty s kasičkou, kterým byste přispěli?

Podpořte stavbu školy příspěvkem na sbírkové konto 222444555/0300 či posláním DMS AFRIKA na číslo 87777 (Cena DMS je 30 Kč)

Více informací na www.skolavafrice.cz

Junák – svaz skautů a skautek ČR

ČRDM zaslala dopis ministru školství

Zástupci ČRDM na MŠMT – zleva náměstek ministra Jan Kocourek, Josef Výprachtický, ministr školství Petr Fiala, Tomáš Novotný, Petr Halada. Foto Aleš Sedláček

Vážený pane ministře,

dovolte, abychom Vás pozdravili a navázali na rozpravu, kterou jsme s Vámi vedli ve věcném a přátelském duchu dne 4. září 2012. Ve stejný den, kdy proběhla Vaše schůzka s námi, zástupci České rady dětí a mládeže, jste na tiskové konferenci připustil, že nekvalitně připravené projekty a prodlevy mohou připravit Českou republiku o několik miliard korun.

To se týká například programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Vzhledem k tomu, že jde o operační program, ke kterému máme díky dosavadním zkušenostem blízko, z něhož některá sdružení sdružená v České radě dětí a mládeže úspěšně čerpají prostředky na zdařilé projekty, dovolujeme si vznést následující apel.

Členská základna našich spolků, tvořená téměř výlučně dobrovolníky, nám klade v kontextu s výše uvedenou obavou oprávněné dotazy. Nabádá nás k tomu, abychom se ve spolupráci s Vámi pokusili co nejaktivněji pracovat pro to, aby alespoň malá část prostředků, u kterých hrozí, že nebudou smysluplně využity, byla použita právě pro oblast práce s dětmi a mladými lidmi.

Dobrovolná práce ve spolcích, hlostejno, zda klasických turistických či tábornických, jakými jsou například Junák, Pionýr, mladí hasiči či Asociace turistických oddílů mládeže, nebo ve spolcích křesťanských, folklorních či sportovně zaměřených, se dlouhodobě potýká s nedostatkem prostředků. Přitom právě v našich dobrovolnících vidíme obrovský potenciál nápadů, energie, nezměřitelný přínos pro výchovu, smysluplnou zábavu a vzdělávání mladých lidí.

Prostředků z evropských strukturálních fondů, které jsme doufali získat právě prostřednictvím úřadu dnes Vámi spravovaného, není zdaleka tolik, kolik jsme předpokládali v minulosti. Je třeba říci, že Vaši předchůdci nám v tomto smyslu dávali opakovaně naději – ta se však většinou neproměnila v realitu.

Náročnost projektů, skrz které se k evropským prostředkům dostáváme, je značná.

I tak jsou, jak jsme uvedli výše, některé spolky alespoň dílčím způsobem úspěšné.

Vážený pane ministře,

Česká rada dětí a mládeže je připravena s Vaším úřadem vstoupit v této věci okamžitě v kontakt.

Dlouhodobě spolupracujeme s odborem pro mládež. Věříme, že v jeho řediteli najdeme vhodného partnera.

Apelujeme tedy na Vás, kterého jsme za krátkou dobu poznali jako uvážlivého, ale dostatek rozhodného ministra, abyste se přes všechny peripetie s tím spojené pokusil prorazit složité předitivo, které (nejen) na Vašem úřadu komplikuje jednoduché čerpání evropských prostředků. Česká rada dětí a mládeže je v tom připravena ihned pomoci a kooperovat s Vaším úřadem na věci i v budoucnu. Zasadíme se, prosíme, společně o to, aby tolik potřebné prostředky neskončily bez užitku.

Věříme, že šance ještě existuje.

Za Českou radu dětí a mládeže

Aleš Sedláček, v.r.
Předseda ČRDM

Ondřej Šejtka
Místopředseda ČRDM

Josef Výprachtický
Starosta Junáka – svazu skautů a skautek ČR

Martin Bělohávek
Předseda Pionýra

Tomáš Novotný
Předseda Asociace turistických oddílů mládeže ČR

72 hodin – Ruku na to!

Natřeme. – Vyčistíme. – Vylepšíme. – Strháme. – Pomůžete nám?

Silnou vrstvu nelegálního výlepu a posprejované zdi na pražské Florenci ve druhém říjnovém týdnu „zdobily“ i trochu jiné letáky než obvykle. Upozorňovaly kolemjdoucí na blížící se úklidovou akci nazvanou 72 hodin – Ruku na to! a vyzývaly je zároveň ke spoluúčasti na ní. V pátek 12. října se tam objevili dobrovolníci, kteří si vzali za své, že zaneřádné okolí Florence trochu vyčistí.

1

2

3

72 hodin

1. Přidají se...?

2., 4. a 5. Černý výlep bylo třeba strhat, odmáčet a seškrabat...

3. Modelka Barbora Vida Kolářová a herec Filip Cíl, patroni 72 hodin

4

5

Foto Tomáš Hurt, Jiří Majer a Marek Krajčí

Máme se na koho obrátit

MUDr. Eva Vaníčková, CSc. vystudovala Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy. Je odbornicí v oblasti sociální pediatrie, zabývá se problematikou násilí na dětech a dětskými právy. Působila jako předsedkyně Výboru pro práva dítěte v Radě vlády pro lidská práva a národnostní menšiny. Spolupracuje se Světovou zdravotnickou organizací (WHO), s UNICEFem a dalšími organizacemi.

Možnost potkat se s paní doktorkou Vaníčkovou a navázat s ní spolupráci se nám naskytla ve výše zmíněném výboru pro dětská práva. Zjistili jsme, že náš Národní parlament dětí a mládeže (NPDM) řeší v podstatě velmi podobná témata jako ona, a tak jsme začali spolupracovat na konkrétních projektech. Pořádáme-li diskuze ohledně dětských práv, paní doktorka je naším milým hostem a odborníkem v jedné osobě. V době, kdy byl ministrem pro lidská práva a menšiny Michael Kocáb, pomohla nám uspořádat s ním besedu na téma Listopad 1989. Se svými studenty medicíny pro nás na naši žádost připravila workshopy na téma sexuální výchova a mezilidské vztahy. Spolupracovali jsme s ní na sběru dat pro dva výzkumy zaměřené na oblast prevence násilí na dětech a na publikaci Škola přátelská dětem (bude pokřtěna 29. listopadu 2012 na III. Lékařské fakultě Univerzity Karlovy. Máme tedy za to, že naše spolupráce je velmi konkrétní a významná. A navíc, v paní doktorce Vaníčkové máme fundovaného a vstřícného člověka, na kterého se můžeme obrátit v otázkách týkajících se dětských práv i prevence, což je pro nás velmi hodnotné.

Byla oblast dětí, dětských práv a jejich ochrany vždy tím, co Vás lákalo, nebo jste si k ní hledala cestu déle?

Můj zájem o děti, jejich podporu i ochranu jsem nasála od své babičky, která byla učitelkou v mateřské škole a bývala vždy u dětí tou nejoblíbenější pro svoji férovost a respektování každého dítěte. Pro celou moji rodinu byl typický pozitivní přístup k dětem a respektování jejich práv. Například v rodině mého otce tělesné tresty neměly v žádné generaci své místo a nedovedu si představit, že by moji rodiče o mně cokoli rozhodli beze mne.

Co Vás na Vaší práci baví nejvíc, co Vás naplňuje?

Baví mě rozplétání osudu každého dítěte a hledání cesty, jak pomoci jeho plnému rozvoji. Přistupuji-li ke každému

dítěti s respektem a úctou, úplně mi před očima rozkvetne. To je nejkrásnější odměna, jakou znám. Baví mě hledat cestu, jak „zlu“ zabránit.

Co na své práci naopak ráda nemáte? Setkáváte se například s předsudky ohledně významu ochrany dětských práv?

Nemám ráda administrativní, byrokratický přístup, který neumožňuje tvůrčí přístup. S předsudky se přímo nesetkávám, ale velice mě rmoutí společenské klima, pro které je stále typické podceňování dětí, které mimo jiné vychází z nepochopení filosofie Úmluvy o právech dítěte. To je naše velká slabina.

Registrujete v posledních letech nějaké změny, ať už pozitivní či negativní, pokud jde o práva dětí a jejich života obecně? Je v dané oblasti Česká republika v něčem výrazně napřed nebo pozadu...?

Určitě lze konstatovat jistý posun; ale-

spoň formálně se daří práva dětí začleňovat do různých strategií apod. Z poslední doby lze za pozitivní označit aktivitu kanceláře ombudsmana, který zavedl linku pro děti. Jde sice jen o jednostranný rozměr, týkající se spíše ochrany dětí než participace a zvýšení hlasu dětí ve společnosti, ale v naší společnosti zřejmě nelze očekávat zásadní průlom. Pozadu je ČR v lidskoprávním výchově – v evropských zemích je běžné, že o právech dětí se „neučí“ jenom děti ve školách, ale jsou edukováni jejich rodiče svými zaměstnavateli, práva dětí jsou běžnou součástí celého veřejného prostoru.

Začalo září, děti opět usedly do lavic... Jak na svá školní léta vzpomínáte Vy? Vrátila byste se znovu do školy? A raději do té dnešní, nebo do té „své“?

Na školu vzpomínám ráda, a protože mám hezké vzpomínky, chtěla bych se vrátit do té své. Ve škole mi děti přezdívaly ochránce práv dětí a psů, protože jsem nesnášela nespravedlnost. Na nespravedlnost vůči svému spolužákovi jsem okamžitě reagovala a nikdy jsem za to nebyla ze strany pedagogů peskována. Dětem jsem sama vysvětlovala, že máme právo na čestnost a právo se obhajovat, vysvětlovat věci a upozorňovat na příkoří. Tehdy poprvé mí spolužáci o mně hovořili jako o ochránci práv dětí a nemohli pochopit, kde jsem se to dozvěděla... A jsem zpátky u svých rodičů a babičky... Časem si zúčastnění uvědomili oprávněnost mého jednání a ocenili ho. Mí spolužáci věděli, že stejně reaguji na špatné zacházení se psy.

Jednou větou

Na místě, kde byla na území tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava 14. září 1944 vysazena paraskupina Wolfram, se 68 let poté konal již 6. ročník branné hry, kterou pořádali ve spolupráci Podbeskydská lesní škola, oldskauti Moravskoslezského kraje, Krajské vojenské velitelství Ostrava, Rota aktivních záloh Josefa Otiska a Československá obec legionářská.

www.skaut.suchaloz.cz

Formou prezentační akce u příležitosti oslav 20. výročí založení Kolpingova díla České republiky byly odpoledne a večer 5. 10. v Městském divadle ve Žďáře nad Sázavou věnovány dětem a mládeži; s muzikálovým závěrem vystoupili studenti Biskupského gymnázia.

www.kolping.cz

Deset let činnosti Vodáckého oddílu Plaváček (Sdružení Klubko), to je už velký důvod k oslavě – Plaváčci se do toho

pustili s velkou vervou – a tak pro rodiče a přátele byl 21. září v tělocvičně sokolovny v páteční podvečer připraven velkolepý program, výstava činnosti a lodí, videa, fotky a třešničkou na dortu byl skutečný dort ve tvaru tábora, který Plaváčci sami upekli.

www.klubkofm.cz

Asociace debatních klubů přivítala počátkem října svého historicky prvního zaměstnance, lépe řečeno zaměstnankyni – stala se jí Irena Kotíková ze společnosti Google, která do ADK přichází díky podpoře projektu Nadace Vodafone „kRok jinak“.

www.debatovani.cz

V půli září proběhla poblíž Tůmova vrchu u České Olešné u Jindřichova Hradce paintballová soutěž Kota X, jíž se úspěšně zúčastnily i týmy českobudějovického střediska Zálesáku.

www.1strediskozalesak.cz

Smysluplně zapojit žáky a žákyně základních stejně jako studenty a studentky středních škol po celé ČR je smyslem nového projektu nazvaného Tělocvikiáda 2012-13, s nímž sdružení DC (Dancing Crackers) přivítalo nový školní rok.

www.tancujanedrob.cz

Od září se opavské děti mohou opět těšit na (pondělní) Klub deskových her v prostorách Elimu – křesťanské společnosti pro evangelizaci a diakonii; vstupné do klubu je pro děti do 15 let zdarma, pro dospělé je za 20 Kč otevřeno ve středu.

www.elimopava.cz

Občanské sdružení Altus uspořádalo 8. a 9. října pro veřejnost Pardubického kraje odbornou exkurzi na téma Nakládání s odpady.

www.osaltus.cz

Zpěváčci a Slávici znovu zvítězili

O budoucnost lidových písní se nemusíme bát. Říkaly to nadšené tváře návštěvníků koncertu „Zpěváček – Slávik 2012“, který se konal 12. října v Martinickém paláci na Hradčanském náměstí v Praze.

Obrovským aplausem odměňovalo přeplněné hlediště sálu jedinečné hlasy dětských zpěváků, kteří se střídali u mikrofonu za doprovodu profesionálních hudebních těles – Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů s primášem Františkem Černým a cimbálové muziky VUS Ondráš pod vedením primáše Lubomíra Graffeho.

Folklorní sdružení České republiky a Přípravný výbor Slávik Slovenska po jedenácté uskutečnili společný koncert vítězů národních postupových soutěží v České a Slovenské republice ve zpěvu lidových písniček, které každoročně objevují nové dětské talenty.

V programu koncertu „Zpěváček – Slávik 2012“ vystoupili nejúspěšnější zpěváci letošního ročníku obou soutěží spolu s vítězi folklorních soutěží a festivalů z několika dalších zemí. Moderátor Zdeněk Vrba představil divákům postupně všechny „pěvecké hvězdy“, kterými byli Patrik Havlík (Zlatý Zpěváček), Patrik Hradecký a Sára Kokešová (Stříbrní Zpěváčci), Tomáš Harvánek a Tereza Kachlová (Bronzoví Zpěváčci), Hana Pauelová a Marianna Čuchtová (Zlatí Slávici Slovenska), Julian Enrik Smoliga (laureát Slávika Slovenska), Ivelina Denkova (Bulharsko), Karolina Kontek (Polsko), Larisa Sokolova (Rusko), Roxana Siciu (Rumunsko) a Arman Barar (Írán).

Vyzrálým projevem, citem pro regionální charakter písničky a především obdivuhodnými pěveckými výkony dokázali malí interpreti lidových písniček ve věku 8 – 15 let „utáhnout“ dvouapůlhodinový koncert.

Folklorní sdružení ČR

Jihočeský Jarmil 2012

Letos jsme se vydali již po jedenadvacáté na naše tábořiště u Blatné v Jižních Čechách. Třetí dekádu svých letních táborů jsme zahájili celotáborovkou Jihočeský Jarmil 2012. Ptáte se, kdo to ten Jarmil je?

Jarmil „byl“ známý jihočeský režisér populárních filmů a po něm je také pojmenovaný „filmový festival Jihočeský Jarmil“. No, a protože jsme tomíci zvědaví a ničeho se nebojíme, vždyť jsme z Prahy, že, tak jsme se rozhodli, že všem místním filmařům vypálíme rybník a natočíme vlastní snímky, které do soutěže přihlásíme.

Inspirace Arnoštem Mrkvičkou

Naše třítydenní putování za filmovými veledíly jsme začali zhlédnutím filmu Podivuhodný příběh Arnošta Mrkvičky, který posléze posloužil jako námět ke třem vzniklým snímkům. Bylo to zvláštní, když na našem táboře, kde elektrika není a nikdy nebyla vítaná, se najednou objevilo plátno, projektor a uprostřed lesů vyrostlo hezké minikino....!

Každý den jsme bojovali s českými filmy, každý den poznávali jednu z filmařských profesí, každý den se z nás stávali lepší a lepší filmaři. Ve štábu měl každý své místo, každý totiž zastával důležitou po-

zici, a tak se po loukách prohánělo plno režisérů, kostymérek, skriptů, scénáristů apod. Nejnáročnější při tvorbě našich snímků byla patrně skladba scénáře, nejdůležitějšího dokumentu, podle kterého se následně natáčelo. Tyto téměř „profí“ materiály máme stále uchované a jistě je časem nabídneme Spielbergovi, Troškovi nebo Hřebejkovi k nahlédnutí. Je zde totiž popis scén, lokace pro natáčení, dialogy, no zkrátka vše, co má správný scénář, vedoucí k filmařským metám, mít.

Klapka... Kamera jede... Akce!

Na konci tábora jsme se pustili do toho zásadního, a sice do samotného natáčení. Tři kamery šlapaly jeden jediný natáčecí den na 110% a všichni si vyzkoušeli, jaké to je být na place. Den to byl vskutku náročný, ale to ještě nikdo nevěděl, co čeká ty nejstarší,

tedy režiséra se scénáristou: střih. Za tímto nenápadným slůvkem se totiž skrývalo pět až deseti hodinové noční vysedávání u počítače a finální úprava filmu.

Proč jsme tak spěchali? No protože Jihočeský Jarmil byl již za dveřmi a kino v Blatné již netrpělivě čekalo na naše veledíla. A tak jednoho krásného dne na konci července postávala asi třicítka malých tomíků před kinem a čekala, co se bude dít. A dělo se! Jihočeský Jarmil začal, ctěné diváctvo se pobavilo a nejlepší filmaři byli oceněni malým keramickým Jarmilem, který jim bude připomínat toto léto před kamerou. Tábor je za námi a já mohu s potěšením konstatovat, že se opět povedl, počasí bylo ucházející, doktora jsme ani jednou navštívit nepotřebovali (což bylo dobře, neboť hádat se kvůli nejasnostem se souhlasy rodičů jsme vážně nechťeli), vytvořili jsme tři cca desetiminutové filmy a bylo nám prostě dobře.

Ondra Šejtka, TOM S.T.A.N.

Vítězové bambiriádní literární soutěže si vybrali odměnu

V dubnu 2012 jsme se zúčastnili celostátní soutěže nazvané Bambiriáda – Kouzlo starých příběhů. Toto literární klání jsme vyhráli a za odměnu jsme 21. září odcestovali do Prahy, kde jsme měli příležitost během exkurze nahlédnout do zákulisí Letiště Praha. Poté pro nás byla připravena v prostorách Novoměstské radnice tematická „Neviditelná výstava“, na níž jsme si mohli na vlastní kůži vyzkoušet, jak se žije nevidomým. Celou hodinu jsme strávili v absolutní tmě, doprovázeni nevidomými průvodci. Vyzkoušeli jsme si orientaci v bytě, na rušné ulici i v lese, dokonce jsme si dopřáli občerstvení v baru. Zjistili jsme, že není vůbec jednoduché poslepu zaplatit... Tato výstava v nás zanechala hluboký dojem.

Pak jsme se ještě odebrali na krátkou prohlídku našeho hlavního města.

Zhlédli jsme nejznámější historické a kulturní památky, prošli jsme se po Karlově mostě, vystoupali jsme po Starých zámeckých schodech k Pražskému hradu, kde zrovna docházelo k výměně hradní stráže. Pro některé děti byla premiérou také jízda metrem, které nás dopravilo na Václavské náměstí, kde náš celodenní výlet skončil.

Děkujeme tímto vítkovským seniorům, kteří si na nás v dubnu udělali čas a umožnili nám prožít tento nevšední

zážitek. Nemalý dík patří také Městu Vítkov a firmě Seven Sport za finanční příspěvek na dopravu. A v neposlední řadě děkujeme paní Blance Liškové, projektové manažerce Bambiriády, za srdečné přijetí v Praze a za její zásluhu na tom, že vůbec takové soutěže existují. Nenásilným způsobem nás motivují k citlivějšímu vnímání každodenní reality života.

Tým dětí ze ZŠ Vítkov
– vítěz bambiriádní soutěže

Foto Jiří Majer

Evropské karty mládeže EYCA pokračují

Projekt Evropských karet mládeže EYCA se dále rozvíjí. Nedávno byla například spuštěna nová webová prezentace (www.eyca.cz), která mimo jiné obsahuje i interaktivní mapu všech slevových a distribučních míst. Na této webové stránce lze získat veškeré aktuální informace o projektu. Na podstránce www.eyca.cz/crdm lze pak nalézt informace uzpůsobené přímo pro členská sdružení ČRDM. Jsou zde informace o speciálních možnostech využití a přizpůsobení karet na míru sdružením pracujícím s dětmi a mládeží (například jako členské karty) a speciální slevové nabídky vyjednané jen pro členy ČRDM. Jednou z nabídek je například speciální tarif „ČRDM“ (viz rámeček). Pro objednání tarifu nebo pro více informací pište na e-mailovou adresu karty@crdm.cz

Miroslav Jungwirth

Speciální nabídka pro členy České rady dětí a mládeže od Vodafone

Balíček ČRDM

20 minut • 50 SMS • Internet v mobilu 300 MB
Volání a SMS v rámci skupiny ČRDM zdarma

Měsíční poplatek	329 Kč
Standardní cena	683 Kč
Po vyčerpání balíčku volání	5,50 Kč
Po vyčerpání balíčku SMS	1,20 Kč

Všechny ceny uvedené v letáku jsou včetně 20% DPH.

Jak si speciální balíček objednáte?

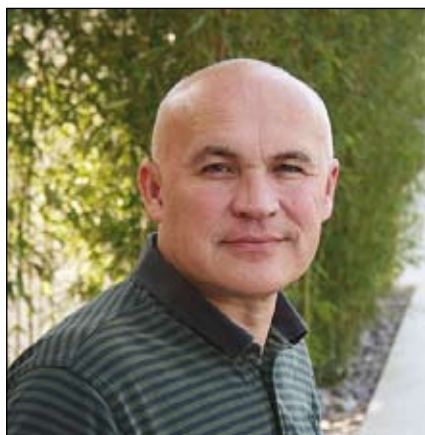
1. Na www.vodafone.cz/crdm zadejte kód, který si vyžádejte u svého administrátora. Nebo zavolejte na zelenou linku **800 777 791** (pracovní dny 9-18 hodin), kde s vámi konzultant společnosti Vodafone provede telefonickou objednávku.
2. V případě on-line objednání vám Vodafone do 4 pracovních dnů od odeslání objednávky zavolá, aby ji ověřil.

Telefonování ani SMS v rámci sítě ČRDM neodčerpávají volné minuty ani SMS v rámci tarifu. Tato nabídka není standardně poskytována, proto není možné řešit požadavky týkající se této nabídky ve značkových prodejnách Vodafone.

Kde hledáte oporu ve chvílích, kdy se – obrazně řečeno – potřebujete o někoho nebo o něco opřít?

Jan Bárta

ředitel humanitární organizace ADRA

Mám obavy, že má odpověď nebude znít ani trochu originálně. Oporu hledám u těch, kterým mohu důvěřovat, kteří mě znají nejen z těch společně prožitých „světých“ chvil, ale i z časů, které znamenaly nepřízeň a trápení. Neodvrátili se ode mne.

Mám-li být konkrétnější, pak zcela určitě takovými lidmi, jimž důvěřuji a o něž se smím opřít, jsou moji bratři Vít a Pavel a můj syn Jan. Někteří lidé, jakkoliv nám nabízejí oporu v těžkých chvílích, bývají v pokušení využít naší závislosti na jejich podpoře a pomoci k jakési formě edukace či manipulace s námi k svému obrazu. Tři výše jmenovaní takovému pokušení nikdy nepropadli. I když jsem se do potíží a problémů

Gracián Svačina

šéfredaktor časopisu Zámeček

Když je mi nejhůř a nejraději bych praštil do stolu a odjel někam daleko, abych nemusel řešit problém nebo těžkou situaci, která nastala, jedu za svými bratry. Dlouho jsem přemýšlel o tom, o koho se můžu opřít a vědět, že mě nepodrazí nebo neuhne. O to víc mě těší, že jak já, tak moji dva sourozenci jsme jeden pro druhého TOU oporou, kterou přesně potřebujeme. Už jen tohle vědět je moc důležité, uvědomil jsem si, že můžu jít do všeho, co si usmyslím,

Lubomír Kupčík

malíř a ilustrátor

Jedna z takových mých opor vlastně tak trochu souvisí i s mou prací: mám na mysli možnost zabořit se do ilustrovaných knížek s náměty typu fantazie, etnografie, filozofie přírodních národů a vůbec přírody jako takové. To samé platí, když si pustím film s podobnou tematikou. A samozřejmě je fajn, když má člověk kolem sebe stejně duchovně vybavené lidi, přátele se stejným citěním – jako je pro mě moje přítelkyně Ivanka. Zkrátka: přátelství a citlivá láska spojená se vším, co má pro mne význam, je mi tou nejlepší oporou.

Krátce z ČRDM

V úterý 16. října **do kanceláře ČRDM zavítali studenti a studentky** Husitské teologické fakulty, oboru Sociální pedagogika. Během hodiny se dozvěděli fakta o činnosti ČRDM i o práci jednotlivých sdružení dětí a mládeže. Exkurze, kterou studenti konají v rámci své praxe, v ČRDM proběhla již po několikáté. Zájmu některých profesorů o fungování střešní organizace dětských a mládežnických spolků si vedení ČRDM velmi cení.

Ve čtvrtek 8. listopadu 2012 proběhne **37. Valné shromáždění ČRDM**. Jeho delegáti se sejdou k jednání v 16.30 v sídle ČRDM na pražském Senovážném náměstí.

Představenstvo ČRDM schválilo posun termínu pro uzavěrku nominací na **Cenu ČRDM Přístav**. Nominace na udělení ceny ČRDM Přístav můžete zasílat až **do 15. listopadu 2012**.

Od roku 2011 můžete navrhnout na Cenu Přístav kromě

zástupců veřejné správy a samosprávy také kandidáty z řad podnikatelů působících na místní a regionální úrovni. Navrhovat kandidáty písemně mohou občanská sdružení dětí a mládeže, domy dětí a mládeže (střediska volného času). Podmínky: www.crdm.cz/pristav.

Tradiční akce „Setkání“ a předání Ceny ČRDM Přístav letos proběhne v Lobkovickém paláci, jediném soukromém objektu v areálu Pražského hradu, a to v pátek 7. prosince od 10 hodin. Díky vstřícnosti majitelů se letos setkáme v těchto historických prostorách s úžasným výhledem na Prahu.

Ředitel Odboru pro mládež MŠMT **Michal Urban přijal pozvání ČRDM k setkání se zástupci členských sdružení České rady**; beseda byla naplánována na 29. října t. r. K (předpokládaným) okruhům projednávaných témat náležely podrobnosti nové dotační metodiky MŠMT, pracovní skupiny ke koncepci státní politiky vůči mládeži, mimořádné dotační výzvy v r. 2013, situace kolem evropských projektů realizovaných ministerstvem školství či budoucnost NIDM.

Před akcí 72 hodin – rozesílka triček a šátků (foto Michala K. Rocmanová)
Zahájení 72 hodin v Praze na Florenci – čištění ilegálních výlepků (foto Tomáš Hurt)

